

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Раднево, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хр.В.

при участието на секретаря И.Д.С.

като разгледа докладваното от Хр.В. Административно наказателно дело № 20235520200064 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН и е образувано по подадена жалба от Г. М. М. против наказателно постановление № 22-0327-000810 от 21.02.2023 г., издадено от Началник РУ Раднево към ОД на МВР Стара Загора, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200. 00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20.00лева, за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се поддържат конкретни съображения за неправилност и незаконосъобразност на НП и се моли за неговата отмяна. Не се оспорва установената фактическа обстановка, но се релевират възражения за липса на виновно поведение от страна на жалбоподателя поради което се аргументира тезата за субективна несъставомерност на вмененото административно нарушение. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна ангажира писмено становище с което излага съображения за неоснователност на въззивната жалба, респективно за правилност и законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, поради което моли същото да бъде потвърдено. Претензират за разноски. Релевира възражение за прекомерност.

Районна прокуратура – Стара Загора - Териториално отделение гр. Раднево, редовно призовани, не изпращат представител и не взема становище по жалбата.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становището на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

В АУАН и НП е приета за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят, като водач на лек автомобил марка „**** ” рег. № ****, собственост на С.Д.Ж. като на 10.10.2022 г. в 18:35 часа в гр. Раднево, на улица „****”, в посока юг-север е управлявал лек автомобил марка „**** ” рег. № ****, собственост на С.Д.Ж., което: не е било регистрирано по надлежния ред, като регистрацията на автомобила е била служебно прекратена от 15.12.2021 г. по реда на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#), тъй като е била без валидна „гражданска отговорност” на автомобилистите, с което е нарушил [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#) и управляването от жалбоподателя МПС и същото не е представено на ГТП, с което е нарушил [чл. 147, ал. 1 от ЗДвП](#).

От приложената по делото заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи се установява, че НП е издадено от упълномощено за това длъжностно лице.

От приложеното по делото постановление 23.11.2022 г. на Районна прокуратура - Стара Загора, ТО Раднево по пр. пр. № 12053/23.11.2022 г. се установява, че е постановен отказ да се образува досъдебно производство срещу нарушителя и материалите са изпратени за ангажиране на административна отговорност.

Обстоятелствата, посочени в приетите по делото писмени доказателствени средства се ценят с правна преценка за достоверност, като настоящият състав изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на [чл. 283 НПК](#), вр. [чл. 84 ЗАНН](#) и [чл. 284 НПК](#), вр. [чл. 84 ЗАНН](#), като същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти.

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по [чл. 34, ал. 1](#) и [3 ЗАНН](#).

По т.1 от НП:

Видно от текста на [чл. 140, ал. 1 от ЗДВП](#), че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Регистрацията, отчета, спирането от движение и пускането в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и редът за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, са уредени в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.

Въпреки изложеното по-горе състава на съда намира, че в материалите по АНП, а и в тези изискани и приложени служебно от съда не се съдържат доказателства за осъществен състав на [чл. 140, ал. 1 от ЗДВП](#) от страна на жалбоподателя. Както в хода на АНП, така и в съдебната фаза на производството няма представени доказателства, че действително автомобилът е бил със служебно прекратена регистрация от 15.12.2021 г. За да е налице основание за това, е необходимо освен да е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от КЗ](#), да е налице и уведомяване на собственика на превозното средство за това, съобразно изричната норма на [чл. 143, ал. 10 от ЗДВП](#) и приложимата [Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства](#).

В случая е настъпил единствено факта на прекратена служебно регистрация за процесния автомобил, за което е представено получено по електронен път уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от КЗ](#) за това, че ППС не е застраховано, като няма данни дали собственикът на автомобила е бил уведомен за това. След като не се доказва по безспорен и

категоричен начин, че собственикът е уведомен, че служебно е прекратена регистрацията на автомобила му, то не е изпълнен фактическият състав на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#), който кумулативно изисква освен прекратяване на регистрацията и уведомяване на собственика за това. Необорени по никакъв начин са обстоятелствата, че жалбоподателя не е бил уведомен за обстоятелството, че автомобилът е deregистриран по служебен ред, нито от Гаранционния фонд, нито от Сектор ПП Раднево. Табелите са били поставени на автомобила.

Предвид горното не може да се приеме, че от субективна страна жалбоподателят М. е осъществил състава на нарушение по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#). На същия няма как да се вмени вина, била тя умишлена или непредпазлива за това, че е осъществил състава на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#). В този смисъл е и цялостната, константна практика на Административните съдилища, които са касационна инстанция по този вид дела.

В конкретния случай АНО е нарушил разпоредбата на [чл. 53, ал. 1 от ЗАНН](#), тъй като не е установил по безспорен начин виновно поведение от страна на нарушителя и е наложил наказание на нарушителя, без да е било установено безспорно извършването на нарушението от обективна и субективна страна, което обуславя и неправилно приложение на материалния закон.

За пълнота на изложението е необходимо да се отбележи, че гореизложените изводи на съда са в пълен синхрон с постановките на Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т.д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, според което не се наказва с предвиденото в [чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата](#) административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на 143, ал. 10 от Закона за движение по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.

Ето защо с оглед липсата на доказателствата за виновно поведение от страна на жалбоподателя М. жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено, поради неправилно приложение на материалния закон в тази му част.

По т. 2 НП:

По отношение на наложеното административно наказание по [чл. 185 от](#)

[ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#):

Съгласно разпоредбата на [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#), регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. От посоченото нормативно съдържание на [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#) следва изводът, че законовата разпоредба регламентира изискване за задължителен периодичен преглед на регистрираните МПС за проверка на техническата им изправност, без да вмения конкретно задължение на определено лице. При сравнителното тълкуване на нормата на [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#) със санкционната разпоредба на [чл. 181, т. 1 от ЗДвП](#) /предвиждаща административнонаказателна отговорност за собственика на МПС или длъжностно лице, което не го представи в законоустановения срок за технически преглед/, се следва изводът, че задължението по [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#) е за собственика на автомобила. Не е спорно, а и се установява от доказателствата по делото, че санкционираният за нарушение на [чл. 147, ал. 1 от ЗДвП](#) водач Г. М. М. на л. а. марка и модел „****” с рег. №**** не е собственик на автомобила, поради което и за него не е съществувало задължение да го представя за технически преглед. Предвид липсата на изрично предвидено в ЗДвП задължение за водач на МПС, който не е собственик на превозното средство, да го представя за проверка на техническата му изправност, е недопустимо на водача да се налага административно наказание по общата санкционна норма на [чл. 185 ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#). В този смисъл е и константната съдебна практика.

Предвид изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП в частта му, с която на Г. М. М. е наложено административно наказание по [чл. 185 от ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 147, ал. 1 ЗДвП](#), като постановено в нарушение на закона, следва да бъде отменено.

По разноските:

При този изход на спора на основание [чл. 63д ЗАНН](#), право на разноси би имал жалбоподателят.

Такива обаче, в конкретния случай не могат да се присъдят доколкото липсва нарочно искане за присъждане на разноси по смисъла на т. 11 от ТР № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС, съгласно която претенцията за разноси следва да бъде изрично заявена и това може да стане най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция.

Мотивиран от горното съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0327-000810 от 21.02.2023 г., издадено от Началник ОД на МВР, - РУ Раднево, с което на Г. М. М. ЕГН ***** с адрес гр. Раднево, ул. **** на основание [чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП](#) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 200, 00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20.00 лева за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд-Стара Загора в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____